

LUOKKAMME ORJUUS

NIIN varhaisista ajoista alkaen, kuin ihminen kykeni tuottamaan sen aikuisilla tuotantovälineillä enempi tarvikkeita, mitä hän välttämättömästi elääksensä tarvitsi, on kotoisin luokkamme työn riisto. Jo siitä hetkestä asti kun ensimmäinen orja pakoitettiin suorittamaan määrättyä tehtävää, syntyi ihmisten ja ihmisten välinen etujen ristiriita. Orjaisäntä, joka omisti, nautti ja käski, orja, joka raatoi ja kärsi, omistajainluokka ja omistamattomainluokka. Entisajan orjat olivat kommunistista omaisuutta, raataen isäntiensä pelloilla. Yksityisomistuksen astuttua voimaan, muuttui orjatkin yksityisomaisuudeksi, ollen heidän omistajillaan oikeus määrätä heidän kohtalonsa. Orjia myytiin ja ostettiin, ollen heistä maksettu hinta kysynnän ja tarjonnan laista riippuvainen.

Yksi sen aikaisen orjatalouden huomattavampia tuotantomuotoja oli sota, jota käytiin vihollisheimoja vastaan. Sotasaa- liit ja sotaorjat kuletettiin kotiin. Nämä sotaorjat lisäsivät suuressa määrin työte- kevän väestön lukua ja sen heimon talou- dellista voimaa ja valtaa, joka voitti. Sen- päähden sotia ruvettiinkin käymään suo- ranaisesti ihmismetsästyksen tarkoituk- sessa. Ei ole epäilemistä, etteikö gallialais- sodat, joita Julius Ceaser johti, olleet ih- mismetsästyssotia, eikä mitään muita. Mi-

tä suurempi määrä ihmisiä voitiin saada orjiksi, sen alemmalle heidät voitiin painaa. Kertoopa meille historia, että entisa- jan orjat olivat työaseen kanssa samanar- voisista. Ollen senaikaisten orjaisäntien omistamat työaseet kolmenlaisia, jakaantu- en ne seuraavasti: 1) instrumenta mute, mykät, elottomat työaseet, esim. kirves, rukki j. n. e.; 2) instrumenta semivocalia — elolliset työaseet, nim. sellaiset, jotka vain puoleksi, siis sangen epätäydellisesti ääntäen, ilmaisivat tunteensa; niitä olivat kotieläimet; 3) instrumenta vocalia tuot- antoaseet, jotka omaavat puhekyvyn, ih- miset — orjat. Nämät kaikki olivat saman arvoisia.

Työläiset kun olivat näin alaspainettu, niin kuului heille vain alituinen raskaan- työn raadanta, isäntiensä johdon ja ruos- kan alaisena, kestäen heidän päiväntyön- sä niin kauan kuin uupuivat työn ääreen.

Kun näin ankan riiston alaiseksi orjat joutuivat, ei heidän henkinen kehityksen- sä voinut kohota korkeammalle orjien yhe- teiskunnallista asemaa. Se orjaisäntien ääretöin sorto ja riisto, minkä alaiseksi or- jat joutuivat, pakotti orjat usein kapi- naan isäntiään vastaan. Taistelut syntyi- vät aina siellä, missä tuotannollinen kehi- tys oli heitä kasannut suurempiin joukkoi- hin. Useimmin heidän kapinansa alkoivat

mitään edeltäpäin tehtyä suunnittelua, jonkun seikkailijan tai rosvopäällikön johdolla. Vaikka he taistelussa pääsivätkin voitolle, tappoivat orjaisäntänsä, saaden vallan omiin käsiinsä, eivät orjat silti voineet nousta yhteiskunnan herroiksi, sillä heiltä puuttui välttämättömiä edellytyksiä. Orjathan olivat vuosisatoja olleet isäntiensä johdon ja käskyn alaisena, ottamatta osaa suunnittelevaan työhön, heidän yhteiskunnallinen asemansa ollen vaan työaseen tasalla elämistä. Tämä heidän alhainen yhteiskunnallinen asemansa riisti orjilta kaiken mahdollisuuden kohota alistetusta asemastaan. Heiltä puuttui kykyä ja tietoisuutta uuden yhteiskunnan luomiseen, tuotannon ja jaon järjestämiseen. Sillä sen luokan, joka pyrkii kukistamaan vallassa olevan luokan, tulee olla tietoinen kuinka uusi yhteiskunta tullaan järjestämään, etenkin sen tuotanto- ja jakosuhteet. Orjilta puuttui näitä kykyjä, he pyrkivät hävittämään seuraukset, jättäen syyt rauhaan, se on etsivät uutta ja parempaa orjaisäntää, jotavastoin heidän tehtävänään olisi ollut hävittää koko orjayhteiskunta ja asettua itse sitä käyttämään omaksi edukseen.

Kun seuraamme kehityksen kulkua aina kapitalistiseen kone- ja suurteollisuuden aikakaudelle saakka, niin näemme, että orjuus on aina muuttanut muotoaan, sen mukaan kuin taloudellinen kehitys on edellyttänyt. Koneaikakausi muutti orjuuden, ei ainoastaan sen nimen, vaan orjan tuotannollisen merkityksen. Kauppakapitalisti, josta myöhemmin kehittyi teollisuuskapitalisti, rakennutti itselleen tehtaat, joissa pani käytäntöön palkkajärjestelmän, niin syntyi uudenajan orja, palkkaorja, koneproletaari.

Tämänpäivän palkkaorja eroaa sangen paljon edeltäjistään, kahle- ja maaorjista. Entisajan orjat työskentelivät yksinkertaisilla työaseilla, ollen heidän kulkuvälineenään parhaassa tapauksessa kesytetyt eläimet. Heidän tietoisuutensa ja kokemuksensa kulkivat ainoastaan sen piirin sisällä, mikä heitä ympäröitsi.

Koneen vallatessa tuotannon ja työläisten joutuessa kilpailemaan koneen kanssa, heidän tietoisuutensa ja taitonsa avartuivat, ollen se välttämätöntä jatkuvalla toiminnalle tuotannossa, sillä saamattomat ja typerät ovat hyödyttömiä koneiden omistajille. Nykyinen konetuotantojärjestelmä vaatii työläisiltä vissin määrän tietoa ja taitoa, kyetäkseen tuottavasti työskentelemään.

Itseen vapauttava työ.

Koneiden parantuessa ja tullessa automaattisemmaksi, vähenee työläisen ruumiillinen työ, sen suorittaen kone, minkä ennen joutui ihminen suorittamaan. Työläisen kohotessa, muuttuu hänen toimintansa koneen valvomiseen ja huolehtimiseen.

Nykyajan palkkaorjat ovat päässeet asemaan, joka edellyttää heidät kykeneviksi poistamaan luokkamme orjuuden. Tämänpäivän palkkaorjat suorittavat tuotannossa suunnittelevan sekä toimeenpanevan työn. Tästä näemme, että nykypäivän koneproletariaatti on noussut pohjalta ylös, häntä ei voi enään verrata kuolleisiin työaseisiin, kuten entisajan orjia. Hänen tahdostaan koneet sekä koko tuotanto liikkuu ja pysähtyy, silloin kuin hän haluaa.

Kapitalistien vetäntyessä syrjään "loiseläjiksi", joutuu tuotannon johtokin työläisten suoritettavaksi. Heillä ei ole aino-

astaa teknillinen kehitys, vaan sen lisäksi myöskin johtava kyky. Tämä todistaa, nykyisillä palkkaorjilla on varmat voiton mahdollisuudet. Ensiksikin siinä, että he ovat taloudellisesti sekä yhteiskunnallisesti merkityksellisin luokka maailmassa, sillä palkkatyöläisten johdon alaisena ovat koneet, tuotanto- ja jakolaitokset. Taloustiede meille osoittaa, että jokainen vallassa oleva luokka, siirtyessään syrjään, on pakosta joutunut antamaan tilan uudelle, ja että jokaisen uuden yhteiskunnan idut kehittyvät vanhan yhteiskunnan sisällä. Feudalisen yhteiskunnan sisällä kehittyi kaupkapitalismin aikakausi eli yhteiskunta, jonka puitteissa sitten varttui teollisuuskapitalismin ensimmäinen aikakausi, joka tunnetaan manufaktuuriaikakautena — pikuporvarillisena yhteiskuntana ja tämän sisällä kehittyi koneteollisuus ja suurkapitalismin aikakausi.

Ja nyt nykyisen koneteollisuuskapitalistisen yhteiskunnan sisällä kasvaa itu industrialistiselle, eli teolliselle yhteiskunnalle. Koneteollisuuskapitalistien tullen kykenemättömäksi tyydyttämään ihmisten tarpeita, täytyy vuorostaan väistyä syrjään ja antaa tilaa uudelle, maailman teollisuustyöläisten yhteiskunnalle, joka vuorostaan ottaa vallan ohjakset käsiinsä. Teollisuustrustit, uudemman aikaisen suurtuotannon avulla, raivaavat tietä teollisel-

le yhteiskunnalle. Hävittäen keskinäisen kilpailunsa ja samalla ammatti- sekä palkkaeroavaisuudet työntekijäin väliltä. Muodostamalla heistä vaan miljoonia käsittävän teollisuusarmeijan, joka ei tunne enään rotueroavaisuuksia, ei kansallisuusrajoja, vaan tuntee yhteisen nimen — maailman teollisuustyöläiset. Palkkaorjat, jotka ovat suurteollisuuden oleellinen tuote, eivät omista tuotanto- eikä jakolaitoksia, vaan myyvät työvoimaansa kapitalistien omistamissa tuotantolaitoksissa palkkaa vastaan.

Heidän yhdenlaiset etunsa synnyttävät yhdenlaiset etupyrkimykset. Heidän yhteinen pyrkimyksensä päämäärä tulee olemaan palkkajärjestelmän poistaminen. Ja sitä mukaa, kuin tuotannollinen kehitys valmistaa maaperää teollisuusuniolle ja me kykenemme tekemään maailman palkkaorjille yhden suuren union periaatteet tunnetuksi, joka on perustettu palkkajärjestelmän poistamista varten, tulee tuo tuhansia vuosia kestänyt luokkamme orjuuden loppu lähenemään. Tilalle maailman teollisuustyöläiset luovat työntasavallan. Missä työn tekijät voivat vapaasti nauttia työnsä luomista hedelmistä.

Palkkaorja, astu riviin, sinun saapumisesi taajentaa rintamaamme ja niin jouduttaa lopullista päämääräämme.

Kankuri.

TEHTÄVÄNSÄ TÄYTTÄNYT

AMERIKAN kommunistien lehdet kertoivat "huhuina", että moskovalainen taloudellinen kansainvälinen on aikeissa tehdä itsemurhan ja siirtää siihen vielä kuuluvat työläisten taloudelliset järjestöt noskujen syliin, Amsterdamin kansainväliseen. Juttu ei suinkaan ole "huhua", vaikka sitä sellaisena ensin esitetään hämmästyneille joukoille. Jo paljon ennen moskovalaisen taloudellisen kansainvälisen viimeistä kongressia, joka joku aika sitten oli koolla, kerrottiin London Daily Heraldissa, että koko Venäjän ammattiunionien keskusneuvoston kirjuri oli lähettänyt Amsterdamin kansainväliselle sähkösanoman, jossa tarjottiin sovintoa näiden kahden taloudellisen kansainvälisen kesken. Uutinen suinkaan ei ollut "helsinkiläinen" eikä myöskään "riikalainen", joihin tavallisesti ei ole voitu luottaa, vaan lähetetty suoraan Moskovasta Daily Heraldille.

Tässä suinkaan ei olisi mitään ihmettelmistä, jos moskovalainen taloudellinen kansainvälinen olisi määräämisen puolella rauhanehdoissa. Näin jos olisi, niin tarjous tuntuisi johdonmukaiselta. Mutta asiat ovat päinvastoin. Samassa uutisessa kerrottiin, että moskovalaisen taloudellisen kansainvälisen kirjuri lausui olevansa valmis lakkauttamaan moskovalaisen kansainvälisen, jos näiden kahden kansainvälisen välillä saadaan sovinto aikaan. Jotkut voivat ihmetellä, että eri maiden taloudellisten järjestöjen kansainvälisen kirjuri on niin paljon uskallusta, että voi puhua "olevansa valmis" lakkauttamaan koko kansainvälisen. Tavallisessa työväenliikkeessä tällainen puhuminen luonnollisesti olisi ihmettelmiä aiheinen, mutta ei tässä tapauksessa. Moskovalaiset paasit kun sanovat jotain, niin sille kaikki nostavat hattua. Näin tässäkin tapauksessa. Yhdistämissuunnitel-